

M U N K A I M R Ò L

Egy olyan motívum által szeretném megközelíteni szakmai tevékenységemet, amely nagyon közel áll hozzám és olyan kiindulópontnak bizonyult, amelyhez eddig mindig visszatérhettem.

Ő a kutyám, aki most 16 éves, fajtáját tekintve magyar vizsla.

Négy éve szintén róla készítettem sorozatot. Akkor barna csomagolópapír alapra lenolajjal hígított olajfestékkel dolgoztam, belekalkulálva azt is, hogy a színes olajfesték körül a lenolaj hatására kissé áttetsző udvar keletkezik és ezáltal a legvékonyabb vonal is érvényesülni tud a papír matt felületén.

Ezt a sorozatot is vittem magammal a főiskolai felvételire.

A főiskolán eltöltött első két évem alatt inkább a csendéletek és műtermi beállítások felé fordultam. III. éves koromban úgy éreztem, hogy ki kell használnom hűséges öreg "barátom" társaságát, amíg lehet. Az együtt eltöltött évek alatt én felnöttem, ő megöregedett. Ez a folyamat, amely egy biológiai törvényszerűségeen alapul, lehetne szomorú is, de én nem tartom annak.

Az évek alatt sok mindent megtanultunk egymástól, többek között az egymásra való odafigyelést és a mozdulatok jelentőségét. Akarva-akaratlanul is elkezdtünk egymás nyelvén beszélni. Így az egyre növekvő korkülönbség sem okozott gondot abban, hogy megértsük egymást. Pitykének fiatalabb korában gazdag szókincse valamint hangsúlyérzéke volt és sok kézjelből is értett. Mára már csak a gesztusok maradtak, amelyek főleg az érintésen alapulnak, hiszen látása és hallása erősen megromlott. Ettől függetlenül mozgása fiatalos, formája gracilis, és jókedvét tekintve akár kiskutya is lehetne.

Jellemző rá, hogy nagyon szeret aludni. Ilyenkor tudom legjobban megfigyelni változatos pózait, tudat alatti, álmában tett mozdulatait, vagy éppen egyenletes monoton légzését.

Megfigyeléseim sokszor egy motívum vagy gondolat körüljárására irányulnak és ebben Pityke is nagy segítségemre van, hisz ő is a Földön folyó örök körforgás része.

Az utóbbi időben készített rajzaim az én értelmezésem szerint sok esetben nevezhetők "pillanatképeknek". Elkészítésük pár percet vesz igénybe, de ugyanakkor teljes koncentrációt igényelnek, amit általában hosszas előkészület vagy megfigyelés előz meg. Ezen a folyamaton keresztül jutok el legtöbb esetben a motívum teljes leegyszerűsítéséhez vagy ilyen módon vezetem vissza őket pár olyan alapmotívációra, amelyek már nagyon régóta alapszimbólumként vannak jelen a kultúrában. Ilyen motívum pl. a kör, a tojás és jin-jang motívum.

Fontosnak tartom a vonal szerepét, hisz egyben személyessé teszi a rajzot, másrészt pedig jellemző minden kultúrára. Ezért választottam sorozatom elkezdésekor eszközül a papírt és a ceruzát, majd fokozatosan tértem át a vegyes technikára és az egyre nagyobb méretre.